

Het Zingend Hart, in alles bijzonder

Twintig jaar geleden besloot een groepje Leidse en Delftse studenten een koor op te richten. Het Zingend Hart zong op Oerol en in de Bieb van Oxford, kreeg een huiscomponist en maakte met Jan van der Mast en en Wilma Keizer 'Kus me en Blijf', iets bijzonders dus. Nu vieren ze feest. Kennen we ze ergens van?

door
Rien Frölich

De ene helft studeerde in Leiden, de andere in Delft. Bij Ellen Loojestijn deden ze stemvorming. Aan het eind van die cursus wisten ze niet van ophouden. Dus richtten ze een kamerkoor op: Het Zingend Hart. Maar dat was minder eenvoudig dan het leek: ze beseften dat ze niet zonder een coach konden. Dus vroegen ze Ellen Loojestijn. Al gauw onderscheidde Het Zingend Hart zich van andere koren. Ze combineerden zingen met poëzie, middeleeuwen met popmuziek en haakten aan bij disciplines als mime en theater. Met succes: Het Zingend Hart bezit inmiddels internationale faam. Zong op het Oerol Festival en in de befaamde Bodleian Library in Oxford. Maakte met het Delftse theaterduo Jan van der Mast en Wilma Keizer de jubileumvoorstelling 'Kus me en Blijf'. En kreeg componist Walther Stuhlmacher uit het Duitse Tübingen zo gek dat hij een hele cd vol componeerde met een bloemlezing uit de Europese poëzie: Pessoa, Montale, Valéry en Lucebert. Dat daar - bij wijze van toegift - de oudste woorden van de Nederlandse taal uit rond 1100 op staan, 'Hebban olla vogala nestas haginan hinase hic enda thu wat unbidan we nu' - Alle vogels hebben nestjes gebouwd behalve ik en jij wat moeten we nu beginnen - is niet zo vreemd als het lijkt: het Leidse deel van Het Zingend Hart studeerde Nederlands. Ook de vormgeving van die cd springt er uit. Adel verplicht!

Tuin

"Wie een jubileum te vieren heeft blik terug en haalt herinneringen op. Maar het kan ook anders", schrijft Het Zingend Hart op het strooibiljet waarmee ze de al vrijwel helemaal uitverkochte jubileumvoorstelling 'Ken ik jou niet ergens van?' aan de man brengen die van vanavond tot zondag in en rond de Botanische Tuin aan de Julianalaan wordt gespeeld. Ook daarin is het koor een uitzondering: het zou van schaamteloze arrogantie getuigen hun teksten te willen verbeteren: "In de jubileumvoorstelling krijgt de tijd een zetje en lopen toekomst, heden en verleden door elkaar. Een muzikale dwaaltocht voert langs oude laboratoria vol

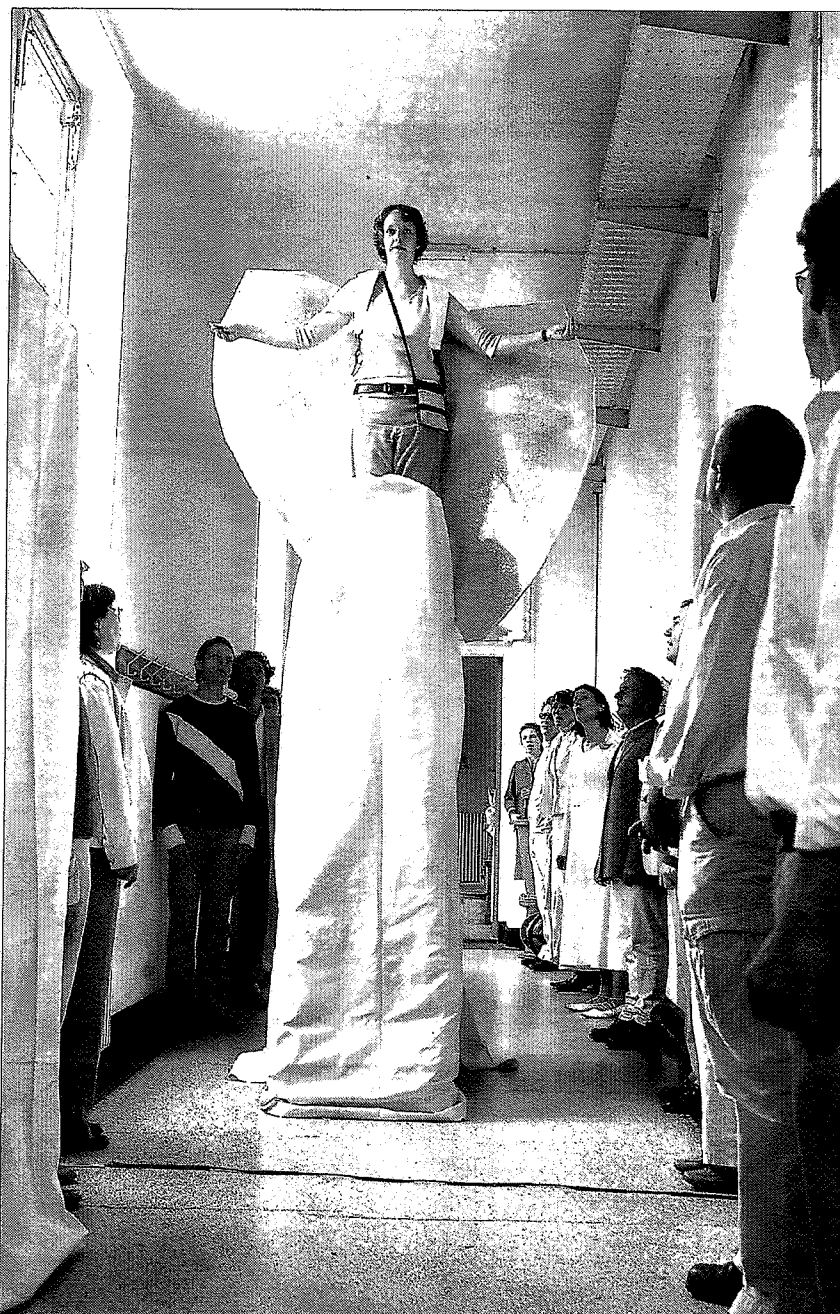
moderne apparaten, door hoge gangen en over krakende collegebanken naar het best bewaarde geheim van Delft: de Botanische Tuin. Cozzolani onder de gewelven, feestelijke madrigalen van Banchieri in de Orangerie, een weeklacht van Haton onder de perenboom. Aan het water liedjes uit Guadeloupe, onder de muziekkoepel een country&western band. Er is een saxofoonkwartet en Ely van Munster bespeelt de middeleeuwse theorb (langhalzige luit, RP). Natuurlijk zijn er nieuwe arrangementen van huiscomponist Walther Stuhlmacher. Als de avond valt, en tussen de fakels gezichten schimmig worden, rijst de vraag: 'Ken ik jou niet ergens van?'. Om kippenvel van te krijgen.

De klassieke gebouwen van het Laboratorium voor Microbiologie en de Botanische Tuin vormen het decor. Ook ongewoon, maar heel geschikt voor koorzang.

Al twintig jaar is de mezzosopraan Ellen Loojestijn de muzikale inspirator van het twintig zangers tellende kamerkoor. Zij bedacht samen met het koor het muzikale verloop van de voorstelling: "We beginnen in de hal van het lab met stukken van Maria Cozzolani, een Italiaanse - en dat is toch zeldzaam - vrouwelijke componist uit de zeventiende eeuw, begeleid door de theorb. Dan wordt het publiek door een gids meegenomen de trap op, naar de collegezaal die nog de geest ademt van de oude hoogleraren. Daar wordt college gegeven en gezongen, maar wel satirisch en clownesk. Virtuozes liedjes van de Comedian Harmonists, jazzy muziek van Badings en composities van huiscomponist Stuhlmacher op teksten van Gerrit Komrij en Jan van der Mast. Dan gaan we naar buiten voor een verrassende tocht door de Hortus en eindigen met een soort circus op z'n baroks. Dat alles hebben we in een organisch proces bij elkaar geraapt en op elkaar af proberen te stemmen."

Daarvoor werd ook de hulp ingeroepen van een regisseur, de Deense Anne Barslev. Barslev is vijf jaar in Nederland en spreekt de taal perfect. Ze studeert operaregie. Dat sluit goed aan bij Loojestijn, die opera zingt en operaprojecten leidt. Barslev: "Het koor heeft het repertoire bedacht, en de locaties uitgezocht. Aan mij om al die ideeën tot een voorstelling te maken en er vaart in te brengen. Waar het over gaat? Over 20 jaar samen kiezen. We geven het publiek de kans om even na te denken over de keuzes die ze hebben gemaakt in het leven."

De jubileumvoorstelling van Het Zingend Hart wordt een feest van herkenning voor trouwe bezoekers. Maar ook bij de argeloze nieuwkomer zal aan het eind de vraag opkomen: 'Ken ik jou niet ergens van?' En als het goed gaat misschien ook wel 'Wil je wat drinken van mij?'

Het Zingend Hart verzorgt een wandelconcert in de Botanische Tuin. foto Eric Planquart